

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Духанівська сільська рада
Конотопського району
Сумської області**
вул. Центральна, 1, с. Духанівка,
Конотопський район, Сумська
область, 41646

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Духанівської сільської ради Конотопського району Сумської області «Про встановлення на території Духанівської сільської ради місцевих податків і зборів на 2021 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Духанівської сільської ради Конотопського району Сумської області від 12.05.2020 № 232.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку відповідальної постійної комісії з питань планування, бюджету, фінансів, агропромислового виробництва та реалізації державної регуляторної політики Духанівської сільської ради та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Духанівської сільської ради на 2021 рік передбачається встановити:

- податок на майно, що складається з:
  - а) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
  - б) транспортного податку;
  - в) плати за землю;
- єдиний податок;
- туристичний збір.

Податковий кодекс України (далі -ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік

податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» від 16.01.2020 № 466-ІХ (далі – Закон № 466-ІХ) внесені суттєві зміни до ПКУ в частині справляння місцевих податків органами місцевого самоврядування.

Беручи до уваги вищевказане, наголошуємо на необхідності врахування положень пунктів 133-142 Закону № 466-ІХ при прийнятті рішення сільської ради по встановленню місцевих податків на 2021 рік.

1. Відповідно до пункту 12.3 статті 12 ПКУ сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передусє бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків і зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проекті рішення невірні зазначені посилання на такі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, як об'єкт та база оподаткування єдиного податку, а об'єкт оподаткування туристичного збору взагалі не визначений.

Отже, пропонуємо у проекті рішення або його додатках визначити всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку **або** орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Враховуючи зазначене, пропонуємо проект рішення та додаток 5 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 288 ПКУ.

3. У додатку 2 до проекту рішення при встановленні ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо врахувати вимоги підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, в якому визначений перелік будівель та споруд, що не є об'єктами оподаткування.

4. У додатку 3 до проекту рішення, в якому визначаються пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо виключити нерухоме майно, яке відповідно до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, не є об'єктом оподаткування.

5. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо у додатках 5 або 6 до проекту рішення визначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки.

6. Відповідно до вимог підпункту 274.1 статті 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Тому, пункт 01 «Землі сільськогосподарського призначення» додатка 6 до проекту рішення щодо земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено, пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 274 ПКУ.

7. Пропонуємо із додатка 6 до проекту рішення виключити земельні ділянки, які відповідно до норм статей 282 та 283 ПКУ звільняються від сплати податку та не підлягають оподаткуванню земельним податком відповідно.

Враховуючи вищезазначене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У розділі II АРВ задекларовані розробником цілі державного регулювання викладені стисло та є абстрактними, бо не мають якісного, кількісного та часового виміру.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них. Вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми АРВ доцільно було б додати ще одну альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податку/збору в меншому від запропонованого проектом регуляторного акта, розмірі».

В АРВ не обгрунтовані ставки податків і збору, що передбачається встановити для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведені алгоритми їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для

юридичних осіб, земельного податку, єдиного податку для суб'єктів господарювання першої та другої груп спрощеної системи оподаткування, а також туристичного збору.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки зазначених податків і збору встановлюються на максимальному рівні, недостатність розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ у розділі IV розробник не довів вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ розробник не описав механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробник не врахував, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VII АРВ та у проекті рішення пропонуємо врахувати таке.

Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесені зміни до положень ПКУ в частині прийняття рішення органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів.

Так, відповідно до підпункту 12.3.5. пункту 12.3 статті 12 ПКУ у разі якщо до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування місцевих податків та/або зборів, сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків та/або зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки та/або збори справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування таких місцевих податків та/або зборів.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі – М-Тест) розробник не визначив місця проведених прямих консультацій (робочих нарад та зустрічей) з представниками малого підприємництва, не навів інформаційних даних про їх учасників, не зазначив оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

У Тесті малого підприємництва (М-Тесті) для запропонованих регулювань не розроблено коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого

підприємництва.

У зв'язку з відсутністю в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення всієї необхідної інформації та розрахунків розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Духанівської сільської ради Конотопського району Сумської області «Про встановлення на території Духанівської сільської ради місцевих податків і зборів на 2021 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

